

Evankeliumin ”uusi malli”

The "New Model" Gospel

<http://herescope.blogspot.fi/2015/05/the-selfie-gospel-is-no-gospel.html>

An Editorial by Dr. Orrel Steinkamp

Lähes huomaamatta ainakin yli 50 vuoden ajan uusi sanoma kääntymättömien kutsumiseksi Kristuksen tykö on vähitellen löytänyt tiensä hallitsevaan asemaan evankelikaalien keskuudessa.

25 vuotta sitten *Christianity Today* -lehti (virallinen uusevankekaalinen elin) julkaisi kanadalaisen evankelikaalin Robert Brow'n artikkelin otsikolla "Evangelical Megashift: Why You May Not Have Heard About Wrath, Sin and Hell Lately (Evankelikaalinen megamuutos: Miksi et viime aikoina ehkä ole kuullut vihasta, synnistä ja helvetistä)." Brow väitti lähes 25 vuotta sitten, että evankelikalismissa oli nousemassa esiin ”uusi malli.” Brow'n ”uusi malli” kuulosti silloin, kuten nytkin, kuluneelta vanhalta päälinjan protestanttiselta liberalismilta. On käynyt ilmi, että Brow'n artikkeli oli edeltäjä Clark Pinnock'in uudelle avoimelle teismille ja evankelikaaliselle esiintulevalle liikkeelle.

Kuitenkin evankelikaalit, jotka eivät vielä ole omaksuneet avointa teismiä ja esiintulevia opetuksia ovat ilmeisesti huomaamattaan hyväksyneet Brow'n ”uuden mallin” opetuksen koskien Kristuksen kuoleman syytä. ”Vanhan mallin” opetus on edelleen monissa opinjulistuksissa, mutta ”uuden mallin” opetus rististä on vaikuttanut sydämiimme ja siten myös sanomaamme. Tämä hybridi / mutaatio on nyt löytänyt turvallisen aseman evankelikaalisessa evankeliumin saarnaamisessa. Kääntymättömiin vetoaminen on vähitellen muuttunut. Nyt on aivan normaalia sanoa, että Jeesus kuoli pelastaakseen meidät ”surkeasta” elämästä ja lupaa lisäksi taivaan. Siitä, mikä täytettiin ristillä Vapahtajan huutaessa, ”*se on täytetty*,” on nyt tullut pelastus epämiellyttävästä elämästä, josta emme enää tykkää.

Tämä ”uuden mallin” ristinsaarna pelastumattomille on itseasiassa ollut havaittavissa jo kauan aikaa. Muistan, kun ainakin 15 vuotta sitten kuuntelin Franklin Graham'in saarnaa. Hän saarnasi havainnollisesti ja konkreettisesti helvetistä. Järkytyin, kun hän esitti kutsunsa kääntymättömille ja juuri siinä hetkessä luiskahti ilman varoitusta tai epäröimistä ”tule Jeesuksen tykö” -tyyppiseen kutsuun vedoten tunneperäisten tarpeiden koko skaalaan. Se, mikä alkoi saarnana helvetin tulesta ja tulikivestä, muuttui terapeuttiseksi vetoamukseksi.

Kuinka tästä tuli hyväksyttävä evankeliumin esittäminen kääntymättömille? Mistä lähtien Jeesuksen kuolema on antanut meille uuden alun ja mahdollisuuden paeta elämän hankaluuksia kaupallisessa yhteiskunnassa? No niin. Varmasti oli eri syiden yhteentulemista, mutta todennäköisesti lähetysevankelioimisen seurakuntakasvun teorian tulo toi sen keskeiseen asemaan. Se alkoi Donald McGavern'in seurakuntakasvun opetuksesta. Hän vetosi ihmisen psykologisiin tarpeisiin lähetysevankelisessa palvelutyössä. Myöhemmin Fuller'in seminaari alkoi opettaa seurakuntakasvun teoriaa lomaileville lähetyssaarnaajille. Lopulta joku sanoi, että tämä ei ollut hyväksi vain lähetysevankelioimiselle, vaan sitä pitäisi käyttää myös vanhassa kunnon USA:ssa. Ennenkuin tiesimmekään missiologisti C. Peter Wagner ja hänen oppilaansa John Wimber vakuuttivat kaikille, että keino saada seurakunta kasvuun, oli vedota kääntymättömien ajallisiin tarpeisiin olivatpa he Uudella Guinealla tai New York'issa. Ennenkuin Wimber'istä tuli kuuluisa merkkien ja ihmeiden evankelista, hän matkaili USA:ssa opettaen seurakuntakasvun periaatteita amerikkalaisille pastoreille.

Tämä tunneperäisten tarpeiden evankeliumi valmisti tien etsijäherkälle lähestymistavalle

evankelioimiseen. Se synnytti Robert Schuller'in omanarvontunnon evankeliumin. Schuller vaati uutta itsetunnon uskonpuhdistusta. Kuulin hänen esittävän tämän vaatimuksen Minneapolis'issa. Rick Warren ja Bill Hybels, jotka Schuller suoraan koulutti, osoittivat, että voidaan kasvattaa valtavia seurakunta, jos vedotaan ihmisten havaittuihin tarpeisiin. Yhtäkkiä jokainen seurakunta halusi olla mega sellainen, tai ainakin mini-mega. Muistan hyvin, kun AOG:n aluevalvojamme (District Superintendent) lähetti seurakuntakasvukirjan *Unchurched Harry* (Kirkoton Harry) jokaiselle pastorille. Meitä pyydettiin seurakuntakasvukursseille. Ei mennyt kauan, kun markkinamiehet opettivat meille, että ”asiakas on kuningas,” jne. Lopulta Schuller kuoli häväistynä ja Hybels muutti megakirkkonsa viimeisimmäksi riehaksi katolista kontemplatiivista rukousta. Ristin esittäminen ratkaisuna ”tosi surkeaan” elämään oli tullut jäädäkseen, tai kunnes aito herätys tyhjentää kannen.

Viimeiset 15 vuotta olen kiinnittänyt erityistä huomiota ”uuden mallin” kutsuun kääntymättömille evankelikaalisessa saarnaamisessa. un tosi paikka tulee, niin se tavallisesti on tunteellinen terapeutinen vetoamus. ”Sinulla voi olla paras elämäsi nyt. Etkö olekin väsynyt epäonnistuneeseen elämääsi. Jeesus kuoli tämän vuoksi, koska Hän rakastaa sinua niin paljon ja haluaa antaa sinulle yltäkylläisen elämän ja Hänellä on ihana suunnitelma sinun elämällesi. Hän haluaa antaa sinulle uuden alun Jumalan valtakunnassa,” jne., jne. Jos nyt saarnaat tätä evankeliumia, voit ehkä todella kasvattaa seurakunnassa käyvien määrää, mutta sillä on hintansa. Sanoma täytyy mukauttaa kuluttajalle. Sinä annat ymmärtää, että Jeesus voi antaa, mitä eniten haluat ja jota et voi saada omin avuin. Olen kuullut myös tällaisia vetoamuksia: ”Tee mahdoton unelmasi mahdolliseksi;” ”Yksi pieni kyllä voi muuttaa kaiken;” ”Toivoton elämäsi voi täytyä toivolla;” ”Uraan juuttunut elämäsi voi muuttua valtatieksi,” jne., jne. Mielikuvitus on ainoa rajoitus tässä.

J. I. Packer on riskeerannut kaiken sanomalla:

“Menneen vuosisadan aikana olemme sitä tiedostamatta vaihtaneet evankeliumin korvaavaan tuotteeseen, joka, vaikka näyttää riittävän samanlaiselta yksityiskohdissaan, on ratkaisevasti erilainen.... On kiistatonta, että sitä me saarnaamme ja ehkä tämä on se, mitä todella uskomme.... Tämä joukko väänneiltyjä puolitotuksia on jotakin muuta, kuin Raamatun evankeliumi. Raamattu on meitä vastaan, kun saarnaamme tällä tavalla.”

Evankeliumi on todella muutettu sellaiseksi, jossa olennaista on, että Jeesus kuoli pelastaakseen meidät mistä tahansa, joka on meidän itsekunkin kuoppa. Kuinka tämä megamuutos suoritettiin? Hitaasti ja varmasti. Jotkut totuudet ohitetaan ja vain jätetään pois. Joillekin totuuksille annetaan hiukan erilainen merkitys. Ajan mittaan ja kun suositut saarnaajat ja kirjailijat toistavat niitä, totuudet ohitetaan ja määritellään uudelleen. Lopulta ne korvataan harhalla.

Schuller, USA:n seurakuntakasvuliikkeen kiistämätön isä, väittää urauurtavassa kirjassaan, *Self Esteem the New Revolution (Omanarvontunto uusi vallankumous)*, että ihmisen tarvitsee saada kielteinen minäkuvansa korjatuksi tuomitsemattoman Jumalan rakkauden kautta. Schuller eli ja kuoli uuden vallankumouksensa. Valitettavasti hän kuoli häpeässä ja vararikossa. Roomalaiskatolinen kirkko omistaa nyt hänen Kristallikatedraalinsa, mutta hänen uskonpuhdistuksensa elää hänen megakirkko-opetuslastensa keskuudessa. Siitä huolimatta hänen opetuslapsiaan kannatetaan evankelikaalisissa seurakunnissamme. Olen henkilökohtaisesti uudelleen ja uudelleen kuullut näitä etsijäherkkiä opetuslapsia ja heidän kirjojaan mainostettavan seurakunnissamme.

Ei kuitenkaan ole mikään pikku asia muuttaa Jeesuksen rististinkuoleman merkitys. On iso juttu sivuuttaa varsinaisessa evankeliumin pelastumattomille esittämisessä Raamatun opetus Jeesuksen sijaiskuolemasta synnin vuoksi ja että Jeesus kuoli ihmisen syntisen turmeluksen vuoksi.

Vapahtaja on tullut, mutta ei saadakse meidät pois negatiivisesta urasta ja antaakseen meille uuden alun. Ennemminkin Jeesus kuoli syntimme tähden. Syntiset eivät kuitenkaan tykkää sanasta synti ja alitajuisesti tiedämme sen, joten yleensä emme puhu synnistä ja rististä kovin paljon!

Hiljattain kuulin saarnan. Yleisölle kerrottiin: ”Voit vastaanottaa Jeesuksen tänään. Joten jos tarvitset uuden mahdollisuuden tänä aamuna... jos olet menettänyt toivon, niin Hänen nimensä on Jeesus. Vastaanota Hänet tänään.” Se oli kuitenkin meidän syntimme, joka siirrettiin Jeesukselle ja Hän oli ristillä meidän sijaisena ja kantoi syntimme rangaistuksen. Oikeudenmukainen Jumalamme antoi synnittömän uhrin meidän syntiemme tähden.

On kuitenkin hassua, että haastettuina ”uuden mallin” saarnaajamme ovat samaa mieltä. Mutta kun on kyse evankeliumin kutsun esittämisestä, he näyttävät unohtavan sen täydellisesti. Haastettuina he voivat jopa taistella sijaissovituskäsitteen puolesta, mutta on vain niin, että kun on kyse sielusta, niin monet eivät vain voi saarnata synnistä ja Jumalan parannuskeinosta ristillä. Arvaan, että alitajuisesti heidän täytyy ajatella, että kääntymiset tulevat helpommin sillä tavalla ja niin seurakuntakasvu on todennäköisempää.

Brow'n yleisevangelikaalisuuden (engl. pan-evangelicalism) ”uusi malli” näyttää juurtuneen lujasti paikoilleen. On hyvin epätodennäköistä, että merkittävää muutosta tapahtuu ilman raamatullista herätystä. Tämän herätyksen täytyisi tulla paimenilta, sillä lampaat tavallisesti seuraavat paimenia.

Hiljattain eräs myötätuntoinen evangelikaalinen pastori kutsui ihmisiä vastaanottamaan Jeesuksen Pelastajana. Hän käytti kielikuvaa vaihtokaupasta. Koska Jumala ilmaisi rakkautensa ristillä, niin anna Jumalalle vajavainen toteutumatta jäänyt elämäsi ja Hän antaa sinulle uuden elämän ja uuden alun. Uuden alun saaminen ei kuitenkaan ole nimenomaan se vaihtokauppa, jonka risti toteutti. Raamatullinen vaihtokauppa ristillä sai aikaan jotakin aivan muuta. Me kadumme syntiämme ja kapinaamme ja syntimme ja syntimme luetaan Jeesukselle ristillä ja me saamme vastineeksi synnin mitätöimisen ja vanhurskaan aseman Jumalan silmissä. Koska Jeesus Jumalan Poika eli täydellisen elämän ja kuoli meidän asemestamme, me voimme saada vanhurskaan aseman Jumalan edessä. 2.Kor. 5.21 ilmaisee sen näin: *”Sen, joka ei synnistä tiennyt, hän meidän tähtemme teki synniksi, että me hänessä tulisimme Jumalan vanhurskaudeksi.”*

Jumalan armosta katumuksen ja uskon kautta asemamme syntisenä on siis muuttunut. Jeesus seisoi meidän tilallamme ja vastaanotti kuolemanrangaistuksen puolestamme. Sitten Jeesus antaa meille vastineeksi anteeksiantamuksen synnistä ja lupauksen iankaikkisesta elämästä. Tämä vaihtokauppa vapauttaa syntisen Jumalan oikeudenmukaisesta tuomiosta. Senjälkeen kasvamme armossa ja elämme uutta elämää Kristuksessa. Jakeissa Kol. 2:14,15 Paavali sanoo selvästi, että syntimme vertauskuvallisesti naulittiin ristille. Muinoin, kun velka oli täysin maksettu, se ilmoitettiin yleisölle lyömällä naula velkakirjan läpi kaupungin torilla. Ristillä syntimme maksettiin ja mitätöitiin, mikä mahdollistaa uuden elämän. Ristillä pyhä Jumala sai aikaan oikeudenmukaisen kaupan. Rakastava ja oikeudenmukainen Jumala rankaisi syntiä meidän vuoksemme. Nyt Jumala voi oikeudenmukaisesti vapauttaa meidät synnistämme. Todellakin! Meidän täytyy saada risti kohdalleen, jotta saisimme evankeliumin kohdalleen!

“...ja pyyhki pois sen kirjoituksen säädöksineen, joka oli meitä vastaan ja oli meidän vastustajamme; sen hän otti meidän tieltämme pois ja naulitsi ristiin. Hän riisui aseet hallituksilta ja valloilta ja asetti heidät julkisen häpeän alaisiksi; hän sai heistä hänen kauttaan voiton riemun. (Kol. 2:14,15)

See related post: [Selfie Scriptura](#)

